

Praktische nota voor de advocatuur

Rechtsmiddelen voor asielzoekers zonder toewijzing van een verplichte opvangplaats

(versie 28 november 2011)

Dit document is bestemd voor advocaten die aangesteld worden in het asielrecht en geconfronteerd worden met de huidige problematiek inzake de niet-toewijzingen van opvangplaatsen aan asielzoekers.

Het is een praktische handleiding die de verschillende soorten juridische procedures groepeert die ingesteld kunnen worden om het recht op materiële hulp voor de asielzoeker alsnog af te dwingen. Het gaat hierbij om uitzonderlijke procedures waarin het tijdslement een cruciale rol speelt.

In de bijlagen worden enkele voorbeelden van verzoekschrift en dagvaardingen meegegeven die in dit kader kunnen gebruikt worden.

De juridische acties voor volgende categorieën van vreemdelingen worden overlopen:

- Asielzoekers met een 1^e of 2^e asielaanvraag
- De gezinnen met minderjarige kinderen zonder wettig verblijf

I Asielzoekers hebben recht op materiële hulp

Vreemdelingen die een asielaanvraag indienen in België hebben recht op opvang, en dit overeenkomstig de bepalingen van de Opvangwet van 12 januari 2007¹.

Artikel 6 van de Opvangwet bepaalt dat asielzoekers recht hebben op materiële hulp *vanaf het moment van indiening van de asielaanvraag, met inbegrip van de beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en gedurende de procedure van het administratief cassatieberoep bij de Raad van State (RvSt)* ².

Materiële hulp bestaat uit: huisvesting, voedsel, kleding, medische, maatschappelijke en psychologische begeleiding en de toekenning van een dagvergoeding. Zij omvat eveneens de toegang tot juridische bijstand, de toegang tot tolkdiensten of opleidingen en de toegang tot een programma voor vrijwillige terugkeer.³

Dit recht op opvang dient om de asielzoeker in staat te stellen om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid (artikel 3 van de Opvangwet).

II Opvangcrisis

Sedert ruim drie jaar woedt een opvangcrisis in België, er heerst een nijpend tekort aan plaatsen in de opvangstructuur. Als gevolg is Fedasil, het federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers, niet meer in staat om alle begunstigden van de opvang een opvangplaats te bieden.

Om het hoofd te bieden aan de opvangcrisis zijn er eind 2009 een aantal wijzigingen aangebracht aan de Opvangwet⁴. Daarnaast heeft Fedasil een aantal instructies uitgevaardigd die de doorstroom in het opvangnetwerk zouden moeten bevorderen.⁵

¹ Wet betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde categorieën van vreemdelingen van 12 januari 2007, B.S. 7 mei 2007

² Hierop bestaan evenwel enkele uitzonderingen. Door de Programmawet van 30 december 2009 zijn er enkele wijzigingen aangebracht aan artikel 6. In bepaalde situaties kan het recht op materiële hulp beëindigd worden: 1)in geval er een *administratief cassatieberoep* ingediend wordt bij de RvSt tegen de beslissing van de RvV van toekenning van de subsidiaire bescherming en weigering van het vluchtelingenstatuut 2)in het geval er een *machtiging tot verblijf* toegekend wordt van *meer dan 3 maanden* op grond van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 aan een persoon met een lopende asielprocedure

³ Artikel 2.6 van de Opvangwet

⁴ Wet houdende diverse bepalingen van 30 december 2009, artikels 160-168, B.S. 31 december 2009. De wetswijziging heeft onder andere tot gevolg dat asielzoekers die voor de derde maal asiel aanvragen, uitgesloten worden van het recht op materiële hulp. Wanneer de aanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in overweging wordt genomen en doorgestuurd wordt naar het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), herleeft het recht op opvang voor de asielzoeker en kan de asielzoeker zich terug aanbieden bij Fedasil.

⁵ Instructie van 6 april 2010 betreffende het einde van het recht op materiële hulp, de verlengingen en de overgang van financiële naar materiële steun, instructie van 17 september 2010 betreffende de personen in de opvang die een aanvraag machtiging voor verblijf hebben lopen en instructie van 9 november 2010 betreffende de begunstigden van

Bevoegdheid van het OCMW?

Fedasil verwijst in haar beslissingen van niet-toewijzing van een opvangplaats naar de mogelijkheid om maatschappelijke dienstverlening te genieten van het OCMW.

Recent is door de wet diverse bepalingen van 29 december 2010⁶ artikel 2§5a van de wet van 2 april 1965⁷ m.b.t. steunverlening van het OCMW gewijzigd. Dit artikel bepaalt de bevoegdheid van het OCMW.

Asielzoekers zonder een opvangplaats worden ingeschreven in het wachtregister op het adres van de DVZ of het CGVS. Nu telt deze inschrijving in het wachtregister niet langer voor de bepaling van de bevoegdheid van het OCMW. Voortaan neemt men de gewoonlijke verblijfplaats (waar de persoon feitelijk verblijft) als uitgangspunt.

Hierdoor kunnen asielzoekers met een beslissing van niet-toewijzing én een inschrijving in het wachtregister op het adres van het CGVS of de DVZ, niet meer automatisch terecht bij het territoriaal bevoegde OCMW voor steun, het OCMW van 1000 Brussel in dit geval.

Het OCMW van Brussel verwijst deze asielzoekers door naar Fedasil, zelfs degenen die feitelijk op het grondgebied verblijven van 1000 Brussel. Een doorverwijzing naar dit OCMW biedt dus geen oplossing voor deze categorie van asielzoekers.

Ondanks de verschillende maatregelen werden er reeds 11.288⁸ beslissingen van niet-toewijzing genomen wegens verzadiging van het opvangnetwerk. Het betreft hier in grote mate asielzoekers met een 1^e of 2^e asielaanvraag die recht hebben op een opvangplaats, en waarvan het merendeel aangewezen is om op straat te verblijven en aldus verstoken blijft van enige huisvesting.

Meer informatie?

U kan voor vragen en informatie rond deze thematiek bellen naar de juridische helpdesk asiel: 02/205.00.55 toets 2 (iedere maandag en vrijdag 9u-12.30 en woensdag 13.30u-17)

Voor actuele rechtspraak en de meest geüpdatet versie van deze nota:

www.vluchtnet.be

Voor uitgebreide informatie rond de Opvangwet en de instructies van Fedasil:

www.vreemdelingenrecht.be

de opvang wiens aanvraag tot machtiging voor verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk werd verklaard en tegelijkertijd nog een lopende asielprocedure hebben

⁶ Wet houdende diverse bepalingen van 29 december 2010, artikel 164, B.S. 31 december 2010

⁷ Wet betreffende het ten laste nemen van steun verleend door de OCMW's van 2 april 1965, B.S. 6 mei 1965

⁸ Telling is begonnen op 12/10/2009, cijfers door Fedasil meegedeeld voor de week van 4/11/2011

III Typebeslissingen Fedasil en rechtsmiddelen

Hieronder worden de verschillende rechtsmiddelen en actuele praktijken beschreven. Tot slot worden enkele voorbeelden van modellen verzoekschriften en dagvaardingen meegegeven die kunnen aangewend worden door advocaten om procedures in te leiden voor de rechtbank.

Na de aanstelling als advocaat is het noodzakelijk om zo snel mogelijk de aangeweze(n)procedure(s) op te starten gezien het tijdselement in deze procedures de cruciale factor vormt. Volgende situaties worden onderscheiden:

A) Typebeslissing Fedasil van niet-toewijzing van een verplichte opvangplaats wegens verzadiging van het opvangnetwerk aan een asielzoeker die voor de 1^e of 2^e maal asiel aanvraagt

Dit soort beslissing kan door de cel Dispatching van Fedasil meegegeven worden aan de asielzoeker die voor de 1^e of 2^e maal asiel aanvraagt bij de DVZ.

Klik [HIER](#) voor een voorbeeld van dit soort typebeslissing

Er wordt in de beslissing verwezen naar de mogelijkheid om zich tot het OCMW te wenden van de plaats waar men ingeschreven is in het rijksregister (in dit geval wordt men ingeschreven in het wachtregister, dat integraal deel uitmaakt van het rijksregister) om steun aan te vragen. Een asielzoeker zonder toewijzing van een opvangplaats wordt ingeschreven in het wachtregister op het adres van de DVZ of het CGVS, wat een fictief adres betreft. In principe is dan het OCMW van 1000 Brussel bevoegd om de asielzoeker financiële steun te verlenen.

Door de wetwijziging van 29 december 2010 is de bevoegdheidsregel van het OCMW gewijzigd als het gaat om asielzoekers met een niet-toewijzing van een opvangplaats. Een inschrijving op het adres van de DVZ of van het CGVS telt **niet** langer om de territoriale bevoegdheid van het OCMW tot stand te brengen. Voortaan geldt dus de gewoonlijke verblijfplaats als uitgangspunt.

Het proces van aanvragen en verkrijgen van steun bij het OCMW van de gewoonlijke verblijfplaats neemt tijd in beslag en vormt dan ook geen directe oplossing voor de acute nood aan opvang.

Rechtsmiddelen

1) Neerleggen van een eenzijdig verzoekschrift bij de Arbeidsrechtbank

Materiële bevoegdheid

Artikel 580, 8^e,f Ger Wb.: 'De **voorzitter van de arbeidsrechtbank** neemt kennis van geschillen m.b.t. toepassing van de wet van 12 januari 2007 (de zgn Opvangwet)'.

De arbeidsrechtbank van de woonplaats van de asielzoeker (in deze omstandigheden het adres van de DVZ) is bevoegd om kennis te nemen van het geschil (artikel 628, 14^e Ger. Wb.), dit is dus te Brussel.

De artikels 1025 tot 1034 Ger. Wb. betreffen regels m.b.t. **pleegvorm en behandeling**.

Uitzonderingsprocedure

De voorzitter van de arbeidsrechtbank kan bij voorraad uitspraak doen over die gevallen die hij **spoedeisend** acht, (...). In geval van volstreekte noodzakelijkheid, **bij verzoekschrift** (artikel 584, 3^e alinea Ger Wb.), zgn. jugement d'hôtel.

Het neerleggen van een eenzijdig verzoekschrift vormt een procedure die slechts in *uitzonderlijke gevallen* kan ingesteld worden om snel een bepaalde situatie te doen ophouden of om een recht te beschermen. De verzoeker zal de volstreekte noodzakelijkheid moeten motiveren en ook uiteenzetten waarom de gewone dagvaardingsprocedure geen tijdige oplossing kan bieden.

In een procedure bij eenzijdig verzoekschrift neemt de voorzitter een beslissing zonder de tegenpartij gehoord te hebben. De kosteloze rechtsbijstand wordt in hetzelfde verzoekschrift aangevraagd (artikel 673 Ger. Wb).

In de sectie Bijlagen vind je een voorbeeld van een model verzoekschrift: pas deze aan de situatie van uw cliënt aan (Annex 1)

Praktijk

- Uit de praktijk blijkt dat een eenzijdig verzoekschrift **zo snel mogelijk**, binnen een tijdspanne van een week, dient neergelegd te worden op de griffie van de arbeidsrechtbank. Indien er te veel tijd verstrijkt tussen het moment van de niet-toewijzing van een opvangplaats en het neerleggen van het verzoekschrift kan een beschikking van niet-toelaatbaarheid volgen. Dit ook indien er te veel tijd verstrijkt tussen de datum van binnenkomst in het Rijk en het neerleggen van het eenzijdig verzoekschrift.
- Advocaten die pro Deo een zaak behartigen, moeten hun **aanstelling** als stuk bij het verzoekschrift voegen. Zoniet kan het verzoek afgewezen worden. Gezien een normale aanstelling als advocaat enige tijd in beslag neemt (> 5 dagen), kan in spoedeisende gevallen als deze via de Voorzitter van het BJB een aanstelling bij spoed gevraagd worden. Deze kan de dag zelf nog toegekend worden. Er is dus zeker geen reden om een verzoekschrift zonder aanstelling pro Deo in te dienen.
- De actuele **analyse van positieve beschikkingen** van de arbeidsrechtbank toont dat Fedasil in opvang dient te voorzien 24u na betekening van de beschikking, op straffe van betaling van een dwangsom a rato 125€/dag en persoon. Deze termijn begint te lopen vanaf de 5^e werkdag na betekening van de beschikking, op voorwaarde dat de persoon zich bij Fedasil aanbiedt na een uitnodiging hiervoor.
- Nadat de beschikking door de gerechtsdeurwaarder wordt betekend aan Fedasil zal deze laatste een **sticker** aanbrengen op het betekeningsbevel. Het is dan aan de gerechtsdeurwaarder om de advocaat hiervan op de hoogte te brengen,

er volgt namelijk geen verdere communicatie vanuit Fedasil. Deze sticker vermeldt dag en uur waarop de asielzoeker zich moet aanmelden op de hoofdzetel van Fedasil om een opvangplaats te bekomen. De oproepingen vinden momenteel plaats na afloop van de termijn van 5 werkdagen die de rechter heeft opgelegd. De termijn bedraagt intussen minstens 4 tot 6 weken. Indien na afloop van de opgelegde termijn van 5 werkdagen geen opvangplaats werd verkregen, kan de uitbetaling van dwangsommen opgeëist worden. In dit geval kunnen volgende stappen overwogen worden:

- Fax met aanmaning aanbieden opvangplaats;
- Aangetekende zending met aanmaning aanbieden opvangplaats;
- Gerechtdeurwaarder bewarend beslag te laten leggen ter gedwongen uitvoering van de beschikking

Indien men zich in deze situatie bevindt en men alle voorgaande stappen heeft ondernomen zonder succes dan kan er voor **extreem kwetsbare gevallen** (alleenstaande ouders met minderjarige kinderen, ect) een beroep ingediend worden bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Dit enkel in het geval dat alle voorgaande stappen onvoldoende bleken te zijn en in geval van kwetsbaarheid. Voor meer informatie hieromtrent kan je contact opnemen met de juridische helpdesk asiel.

- De sticker vermeldt ook dat bij toewijzing van een opvangplaats deze slechts geldig is voor een periode van 1 maand, tenzij een **procedure ten gronde** ingeleid wordt. De beschikking bij eenzijdig verzoekschrift is inderdaad slechts van tijdelijke aard dus het is aangeraden om binnen de opgegeven termijn een procedure ten gronde in te leiden.

In de sectie Bijlagen vind je een voorbeeld van een model voor een procedure ten gronde: pas deze aan de situatie van uw cliënt aan (Annex 4)

- Zorg ervoor dat u uw cliënt ten allen tijde kan bereiken of maak afspraken zodat deze informatie hem zo snel mogelijk bereikt. Conform de actuele rechtspraak is Fedasil niet verplicht om een opvangplaats aan te bieden indien de asielzoeker niet komt opdagen. Het is daarnaast mogelijk dat uw cliënt niet in staat was om zich aan te bieden bij Fedasil (bv. omwille van een afspraak bij de DVZ, opname in het ziekenhuis,...). Het is in deze gevallen belangrijk om contact op te nemen met de juridische dienst van Fedasil zodat een volgende afspraak kan gemaakt worden
- Bevoegdheid OCMW Brussel: Het is de [praktijk](#) van het OCMW van 1000 Brussel om zich niet bevoegd te verklaren voor een asielzoeker met een beslissing van niet- toewijzing, zelfs indien de gewoonlijke verblijfplaats 1000 Brussel betreft. Het OCMW verwijst de asielzoeker door naar Fedasil.

Beroep bij het Arbeidshof

Tegen een beschikking van de voorzitter van de Arbeidsrechtbank kan een hoger beroep ingediend worden bij het **Arbeidshof**. Op basis van artikel **1031 Ger Wb** kan een beroep ingediend worden per eenzijdig verzoekschrift bij uiterste hoogdringendheid. Fedasil kan ook derdeverzet aantekenen tegen deze beschikking (artikels 607, 688-689 en 1030-1033 Ger. Wb.).

Praktijk

Een hoger beroep is aangewezen indien blijkt dat de hoogdringendheid per verzoekschrift op verkeerde gronden werd afgewezen (bv. bij in aanmerking nemen van aantal dagen ter bepaling van de hoogdringendheid geen rekening gehouden met weekend of feestdag, geen rekening gehouden dat het BJB op bepaalde dagen gesloten was,...).

2) Inleiden van een dagvaarding in kortgeding bij de Arbeidsrechtbank

Indien een procedure bij eenzijdig verzoekschrift niet meer opportuun is, kan een procedure in kortgeding opgezet worden voor de Arbeidsrechtbank.

Materiële Bevoegdheid

Artikel 580, 8^e,f Ger Wb.: 'De **voorzitter van de arbeidsrechtbank** neemt kennis van geschillen m.b.t. toepassing van de wet van 12 januari 2007 (de zgn. Opvangwet)'.

De arbeidsrechtbank van de woonplaats van de asielzoeker (in deze omstandigheden het adres van de DVZ) is bevoegd om kennis te nemen van het geschil (artikel 628, 14^e Ger. Wb.), dit is dus te Brussel.

De artikels 1035 tot 1041 Ger. Wb. betreffen regels m.b.t. **pleegvorm en behandeling**.

Uitzonderingsprocedure

De voorzitter van de arbeidsrechtbank kan bij voorraad uitspraak doen over die gevallen die zij **spoedeisend** achten. De zaak wordt voor de voorzitter aanhangig gemaakt **in kortgeding** (artikel 584, 3^e lid Ger Wb.).

In deze wordt de tegenpartij, per dagvaarding, opgeroepen om te verschijnen voor de voorzitter. Deze zal al dan niet voorlopige maatregelen bevelen om een einde te stellen aan de aantasting van de rechten van verzoeker. Hij gaat hierbij niet in op de grond van de zaak. De verzoeker zal de hoogdringendheid moeten motiveren en ook uiteenzetten waarom de gewone dagvaardingsprocedure geen tijdige oplossing kan bieden.

In de sectie Bijlagen vind je een voorbeeld van een model dagvaarding: pas deze aan de situatie van uw cliënt aan (Annex 3)

Praktijk

De rechter beveelt, na het verlenen van voorlopige maatregelen (zijnde een opvangplaats), de verzoeker om binnen 14 dagen een procedure ten gronde in te leiden. Hierbij zal men de eigenlijke betwisting afhandelen. Dan gaat de rechter na welke instantie bevoegd is voor het verlenen van de steun, Fedasil of het OCMW.

Hierbij is de rechter niet gebonden door de beschikking van de voorzitter in kortgeding (artikel 1039 Ger. Wb.).

In de sectie Bijlagen vind je een voorbeeld van een model voor een procedure ten gronde: pas deze aan de situatie van uw cliënt aan (Annex 4)

Kosten gerechtsdeurwaarder

Aangezien deze procedure ingeleid wordt per dagvaarding, dient er een gerechtsdeurwaarder aangesteld te worden die de dagvaarding en en nadien ook de beschikking van de rechter betekent aan de tegenpartij. In geval van onvermogenheid van de cliënt (men gaat uit van een *vermoeden van onvermogenheid* voor asielzoekers, de bijlage 26 geldt als bewijs) kan een verzoek bij hoogdringendheid aangevraagd worden bij het Bureau voor Rechtsbijstand van de Arbeidsrechtbank te Brussel. De beslissing kan evenwel enkele dagen op zich laten wachten.

In de sectie Bijlagen vind je een voorbeeld van een verzoek tot kosteloze rechtspleging: pas deze aan de situatie van uw cliënt aan (Annex 2)

Advocaten die pro Deo een zaak behartigen, moeten hun aanstelling als stuk bij het verzoekschrift voegen. Zoniet kan het verzoek afgewezen worden. Gezien een normale aanstelling als advocaat enige tijd in beslag neemt (> 5 dagen), kan in spoedeisende gevallen als deze via de Voorzitter van het BJB een aanstelling bij spoed gevraagd worden. Deze kan de dag zelf nog toegekend worden. Er is dus zeker geen reden om een verzoekschrift zonder aanstelling pro Deo in te dienen.

Beroep bij het Arbeidshof

Tegen een beschikking van de voorzitter van de arbeidsrechtbank kan een hoger beroep ingediend worden bij het **Arbeidshof** (artikels 607, 688-689 Ger. Wb.).

B) Typebeslissing Fedasil: niet-toewijzing van een opvangplaats aan families met minderjarige kinderen zonder wettig verblijf

Gezinnen met minderjarige kinderen zonder wettig verblijf kunnen, op basis van het K.B. van 24/6/2004⁹ en artikel 60 van de Opvangwet, aanspraak maken op materiële hulp die verleend wordt door Fedasil.

⁹ Koninklijk Besluit tot bepaling van de voorwaarden en de modaliteiten voor het verlenen van materiële hulp aan een minderjarige vreemdeling die met zijn ouders illegaal in het Rijk verblijft, B.S. 1 juli 2004.

Hiervoor dienen ze een aanvraag in bij het bevoegde OCMW en deze zal binnen een maand een beslissing nemen. Het OCMW start een behoeftigheidsonderzoek en stuurt de aanvraag door naar Fedasil. Fedasil weigert meestal de opvang van gezinnen met minderjarige kinderen die illegaal op het grondgebied zijn wegens verzadiging van het opvangnetwerk. Fedasil deelt de beslissing van niet-toewijzing van een opvangplaats mee aan het OCMW. Het OCMW deelt op haar beurt dan de weigering van Fedasil mee aan de betrokkenen.

Beroep bij Arbeidsrechtbank

Tegen de beslissing van niet-toewijzing kan een beroep ingesteld worden bij de Arbeidsrechtbank.

In de sectie Bijlagen vind je een voorbeeld van een model dagvaarding: pas deze aan de situatie van uw cliënt aan (Annex 5)

Annex 1: Voorbeeld van een eenzijdig verzoekschrift:

EENZIJDIG VERZOEKSCHRIFT BIJ UITERSTE HOOGDRINGENDHEID

Art 584 al. 3 Ger. Wb.

Aan de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank van Brussel hebben de eer te verzoeken :

1. Dhr. *****, geboren op ***** te *** (land: ***), met ***** nationaliteit, verblijvende op straat **verblijvende op straat en woonplaats kiezende op het kantoor van zijn/haar advocaat;**

I. Feiten

Dat verzoeker *** een asielzoeker is die asiel heeft aangevraagd op ***** bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Dat er hen door de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld dat zij terecht konden bij Fedasil voor opvang. Dat verzoekers zich hebben aangediend bij Fedasil doch daar een beslissing van niet toewijzing van een opvangplaats werd afgeleverd wegens oververzadiging van het opvangnetwerk.

Dat verzoeker dan ook gedwongen werd om de nacht op straat door te brengen in de straten van Brussel.

Dat Fedasil weigert om deze persoon op te vangen zonder te voorzien in enige spoedmaatregel. Dat verzoeker niet anders kan dan zich via een eenzijdig verzoekschrift tot de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank te richten teneinde zijn recht op opvang alsnog te verkrijgen.

II. In Rechte

M.b.t. de bevoegdheid om opvang toe te kennen

Dat volgens het artikel 3, al. 1 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (hierna ‘Opvangwet’), elke asielzoeker recht heeft op een opvang die hem in staat moet stellen om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid;

Dat dit recht dat bestaat uit materiële hulp verzekerd moet worden door het agentschap FEDASIL binnen een opvangstructuur of door het bevoegde OCMW door middel van maatschappelijke dienstverlening (artikels 3, al. 2, en 9 van de Opvangwet);

Dat de asielzoeker recht heeft op opvang vanaf de indiening van zijn asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dit gedurende de hele asielprocedure (artikel 6 van de opvangwet);

Dat boek II van de opvangwet bepalingen bevat m.b.t. het aanduiden van de bevoegde instantie voor het toekennen van de opvang;

Dat in principe de cel ‘dispatching’ van FEDASIL bij het indienen van de asielaanvraag aan de asielzoeker een opvangstructuur toewijst als “verplichte plaats van inschrijving” (artikels 10 en 11 van de opvangwet), d.i. de plaats waar de dienstverlening zal worden gegeven (die verplichte plaats van inschrijving wordt de “code 207” genoemd);

Dat het agentschap FEDASIL in bijzondere omstandigheden mag afwijken van de bepalingen van § 1 van artikel 11 van de opvangwet door geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen (artikel 11 § 3, laatste alinea van de opvangwet);

Dat verzoekers hierdoor verstoken blijven van enig recht tot opvang en verplicht worden om de nacht op straat door te brengen.

Dat ten overstaan van deze situatie die ontoelaatbaar is en bijzonder gevaarlijk voor de fysieke integriteit van verzoekers en hun kinderen, de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank gevat wordt bij eenzijdig verzoekschrift.

M.b.t. de schending van het recht op materiële hulp, van het recht op het leiden van een leven dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid en van de door artikel 3 en 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden gegarandeerde rechten

Dat deze gang van zaken het recht op materiële hulp van verzoekers schendt en hun recht om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid, en daardoor ook het artikel 3 van de opvangwet;

Dat het feit om, zoals *in casu*, asielzoekers te verplichten op straat te leven zonder hen een correct alternatief te bieden, bovendien een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaakt die ingaat tegen artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden;

Dat deze praktijk niet te verzoenen is met de doelstellingen van maatschappelijke dienstverlening van het agentschap FEDASIL;

Dat er bovendien een discriminatie ontstaat tussen asielzoekers die wel opgevangen werden door Fedasil, al was het in spoedopvang in een hotel, en verzoekers ;

Dat deze discriminatie een schending inhoudt van artikel 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden;

M.b.t. het belang en het spoedeisend karakter

Dat verzoekers in uiterst precaire omstandigheden in de straten van Brussel moeten verblijven en overnachten ;

Dat deze situatie onze maatschappij onwaardig is en een schending inhoudt van boven vermelde rechten ;

Dat verzoekers niet anders kunnen dan zich via een eenzijdig verzoekschrift tot U te richten indien zij niet nog eens een nacht op straat zouden moeten doorbrengen ;

M.b.t. de dwangsom

Dat de beschikking op straffe van een dwangsom zou moeten genomen worden;

Dat het agentschap FEDASIL de verzadiging van het netwerk inroept;

Dat de aanvraag van verzoekers geen effect zal hebben indien er geen dwangsom wordt opgelegd;

Dat bovendien het fundamenteel karakter van de betrokken rechten het opleggen van een dwangsom rechtvaardigt die voldoende hoog is om effectieve opvang te voorzien ;

M.b.t. de rechtsbijstand

Overwegende dat het voor verzoekers, gezien het spoedeisend karakter, niet mogelijk is om de gunst van de rechtsbijstand apart aan te vragen;

Dat zij asielzoekers zijn en in de grootst mogelijke onzekerheid leven, waarvan deze procedure getuigt;

Dat verzoekers Fedasil en de Belgische Staat wensen te dagvaarden ;

Dat verzoekers hun verzoek om rechtsbijstand conform het artikel 673 van het Ger.W. aan U richten, gehecht aan dit verzoek, om deze procedure met spoed te laten plaatsvinden;

Dat hem, gezien zijn extreme gebrekkigheid, deze gunst zou moeten worden toegekend voor deze procedure
OM DEZE REDENEN

BEHAGE HET DE VOORZITTER VAN DE ARBEIDSRECHTBANK TE BRUSSEL

Na deze spoedeisende vordering van verzoekers ontvankelijk en gegrond te hebben verklaard :

- Het agentschap Fedasil, met kantoren te 1000 Brussel, Kartuizersstraat 21 te veroordelen om verzoekers onder te brengen ofwel in een opvangcentrum ofwel in een aangepaste plaats, en dit onmiddellijk na de betekening van de tussen te komen beschikking en om hen hulp te verlenen zoals gedefinieerd in artikel 2, 6° van de Opvangwet, dit op straffe van een dwangsom van XEuro per persoon per dag en dit alles in afwachting van een uitspraak over de identieke vordering aanhangig gemaakt bij de Arbeidsrechtbank te Brussel ten gronde.
- Gerechtsdeurwaarder *** (naam, voornaam, adres), aan te stellen teneinde hem toe te laten gratis zijn ambt te verlenen teneinde de tussen te komen beschikking te betekenen en alle noodzakelijke stappen te zetten voor de eventuele uitvoering ervan.
- De te wijzen beschikking dient uitvoerbaar bij voorraad te worden verklaard **op de minuut**, zonder borgstelling of kantonnement en spijs de aanwending van gelijk welk rechtsmiddel.
- De volledige kosteloosheid te verlenen aan verzoeker van de gehele procedure, de griffierechten, zegel-, registratie- en expeditie-, in het kader van huidige procedure;

Brussel, ****

Voor verzoekers,

Meester ***

! Het verzoekschrift moet in **tweevoud** neergelegd worden en vermeldt ook **faxnummer** van het advocatenkantoor

Inventaris van de stukken: vergeet zeker niet de➔

- bijlage 26
- brief van niet-toewijzing van Fedasil
- Aanstelling door BJB

Annex 2: Voorbeeld van een verzoek tot kosteloze rechtspleging

VERZOEK TOT KOSTELOZE RECHTSPLEGING

Aan Mevrouw, Mijnheer de Voorzitter van het Bureau voor Rechtsbijstand bij de Arbeidsrechtbank te Brussel

GEEFT MET EERBIED TE KENNEN:

Mijnheer/ mevrouw [....], geboren op [...] te [...] [en zijn echtgenote, [...] geboren op [...] te [...], (beiden) zonder beroep, zonder adres en verblijvend op straat ;

Hierna te noemen “verzoekers”;

Voor en namens wie te dezen optreedt, Mr. [...], advocaat te [...], kantoor houdende te [...];

Aangezien verzoekers op [...] een asielaanvraag indienden;

Dat verzoekers geen opvangplaats kregen toegewezen door Fedasil;

Dat verzoekers niet beschikken over enige inkomsten en op straat verblijven;

Dat verzoekers dan ook een procedure willen voeren tegen Fedasil ten einde een opvangplaats te bekomen;

Dat verzoekers bijgevolg niet over de nodige inkomsten beschikken om de kosten van die procedure te bestrijden;

Dat verzoekers vallen onder de categorie van personen die in aanmerking komen voor volledige kosteloosheid inzake juridische tweedelijnsbijstand zoals bepaald in art. 1, §1, 3° van het KB van 18 december 2003 tot vaststelling van de voorwaarden van de volledige of gedeeltelijke kosteloosheid van de juridische tweedelijnsbijstand en de rechtsbijstand.

Dat huidig verzoek tot het bekomen van rechtsbijstand dan ook is ingesteld conform artikel 667 Ger. W. 2° lid dat stelt: “De beslissing van het bureau voor juridische bijstand die de gedeeltelijke of volledige kosteloze juridische tweedelijnsbijstand verleent, geldt als bewijs van ontoereikende inkomsten.”

OM DEZE REDENEN

- Vragen verzoekers U eerbiedig, Mevrouw, Mijnheer de Voorzitter van het Bureau voor Rechtsbijstand,
- om **hen** het voordeel te verlenen van de rechtsbijstand ten einde te kunnen overgaan tot het voeren van een procedure conform artikel 584 Gerechtelijk Wetboek, en hen bijgevolg als gerechtsdeurwaarder toe te wijzen **de heer/ mevrouw [...]**, kantoor houdende te [...], die hem gratis zijn diensten zal verlenen in het kader van de te voeren procedure
 - voor zowel de dagvaarding als de betekening van de tussen te komen beschikking
 -
 - geheel of gedeeltelijk te ontslaan van zegel-, griffie- en uitgifterechten en van andere kosten welke deze rechtspleging met zich meebrengt.

Brussel, [datum]

Voor verzoekers,

Hun raadsman,

[...]

Dit moet in tweevoud neergelegd worden

Inventaris van de genummerde en gebundelde stukken

1. Bijlage 26
2. Beslissing Fedasil inzake “niet-toewijzing van een code 207” wegens verzadiging opvangnetwerk
3. Aanvraag tot volledige kosteloze rechtsbijstand van het Bureau voor Juridische Bijstand.

Annex 3: voorbeeld van een dagvaarding in kortgeding

DAGVAARDING IN KORTGEDING

Artikel 584 Gerechtelijk Wetboek

Ten verzoeken van :

Mevr.***geboren op***, te ***, hebbende de *** nationaliteit,

Zijnde zonder beroep, zonder vaste woonplaats en momenteel verblijvend op straat (of in precaire spoedopvang), met als raadsman Mr.***, bij wie verzoeker keuze van woonplaats doet voor deze procedure.

Gelieve te dagvaarden voor de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank van Brussel, zetelend in kortgeding :

Het Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers (FEDASIL), met kantoren te 1000 Brussel, Kartuizersstraat 21.

I Feiten (gelieve aan te passen aan de specifieke situatie van uw cliënt!)

Overwegende dat verzoeker een asielaanvraag heeft ingediend op ***** bij de Dienst Vreemdelingenzaken; (bijlage 26 zie stuk***)

Dat op dezelfde dag ***, Fedasil een beslissing van niet-toewijzing tot een verplichte plaats van inschrijving heeft genomen op basis van artikel 11 laatste lid van de wet 12 januari 2007 wegens verzadiging van het opvangnetwerk; (zie stuk***)

Dat in deze beslissing wordt verwezen naar de bevoegdheid van het OCMW voor het toekennen van financiële hulp;

Dat verzoeker zich reeds verschillende keren heeft aangeboden op het OCMW van Brussel en dat deze de steunaanvraag weigerde te registreren;

Dat verzoeker zich het slachtoffer voelt van de opvangcrisis en de dienaangaande stellingnames van het OCMW en Fedasil;

Dat inderdaad Fedasil geen opvangplaats toekent aan verzoeker en dat het OCMW weigert om de steunaanvraag te registreren;

Dat verzoeker sedert *** op de straat verblijft van het grondgebied 1000 Brussel;

II In Rechte

M.b.t. de bevoegdheid om opvang toe te kennen

Dat volgens het artikel 3, al. 1 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (hierna 'Opvangwet'), elke asielzoeker recht heeft op een opvang die hem in staat moet stellen om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid;

Dat dit recht dat bestaat uit materiële hulp verzekerd moet worden door het agentschap FEDASIL binnen een opvangstructuur of door het bevoegde OCMW door middel van maatschappelijke dienstverlening (artikels 3, al. 2, en 9 van de Opvangwet);

Dat de asielzoeker recht heeft op opvang vanaf de indiening van zijn asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dit gedurende de hele asielpcedure (artikel 6 van de opvangwet);

M.b.t. de schending van het recht op materiële hulp, van het recht op het leiden van een leven dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid en van de door artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden

Overwegende dat de beslissing van Fedasil tot niet-toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving aan verzoeker een illegale beslissing betreft dat haar/zijn*** recht op materiele hulp schendt en het recht om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid, en daardoor ook het artikel 3 van de opvangwet;

Dat het feit om, zoals *in casu*, asielzoekers te verplichten op straat te leven zonder hen een correct alternatief te bieden, bovendien een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaakt die ingaat tegen artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden;

Dat, momenteel, verzoeker zich op de straat bevindt wat hem/haar ***verplicht te leven in een situatie van hoge kwetsbaarheid;

Dat verzoeker inroept dat er verschillende subjectieve rechten worden geschonden, waaronder het recht op opvang, het recht om een menswaardig leven te leiden;

Dat Fedasil haar bevoegdheid miskent op basis van artikel 11, laatste lid van de opvangwet;

Dat zij van oordeel is dat de verzaaiing van het opvangnetwerk gezien moet worden als een bijzondere omstandigheid in de zin van dit artikel, en dat het haar toelaat om geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen waardoor het OCMW van de woonplaats waar de verzoeker is ingeschreven in het wachtregister bevoegd wordt;

Wetende dat door het nemen van de beslissing van niet-toewijzing verzoeker ook niet geholpen wordt door het OCMW, Fedasil verzoeker zijn/haar*** opvang ontnemt en verzoeker plaatst in een situatie die een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaakt en fundamenteel in strijd met de menselijke waardigheid;

M.b.t. het belang en het spoedeisend karakter

Dat verzoeker in uiterst precaire omstandigheden in de straten van Brussel moet verblijven en overnachten ;

Dat het spoedeisend karakter afgeleid kan worden uit de omstandigheid dat verzoeker het slachtoffer is van zware feiten en schendingen van verschillende fundamentele rechten waaronder artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);

Dat de Belgische autoriteiten, en rechtbanken, maatregelen moeten nemen om ogenblikkelijk een einde te stellen aan deze schending van artikel 3 van het EVRM;

Dat deze situatie onze maatschappij onwaardig is en een schending inhoudt van boven vermelde rechten ;

Dat verzoeker niet anders kan dan zich via een dagvaarding in kortgeding tot U te richten indien zij niet nog eens een nacht op straat zouden moeten doorbrengen ;

M.b.t. de dwangsom

Dat de beschikking op straffe van een dwangsom zou moeten genomen worden;

Dat het agentschap FEDASIL sedert maanden steeds de verzadiging van het opvangnetwerk inroept om een beslissing van niet-toewijzing af te leveren en van slechte wil getuigt voor wat betreft de uitvoering van de rechtelijke beslissingen;

Dat het OCMW van Brussel eveneens van slechte wil getuigt door de steunaanvragen van de asielzoekers met een niet-toewijzingsbeslissing systematisch weigert te registreren terwijl de beslissing in handen van de asielzoeker deze mogelijkheid voorziet;

Dat bovendien het fundamenteel karakter van de betrokken rechten het opleggen van een dwangsom rechtvaardigt die voldoende hoog is om in effectieve opvang te voorzien;

Dat de aanvraag van verzoeker geen effect zal hebben op Fedasil en het OCMW van Brussel indien er geen serieuze dwangsom wordt opgelegd;

OM DEZE REDENEN

BEHAGE HET DE VOORZITTER VAN DE ARBEIDSRECHTBANK TE BRUSSEL

Na deze vordering van verzoekers ontvankelijk en gegrond te hebben verklaard :

In hoofdorde:

- Het agentschap Fedasil, met kantoren te 1000 Brussel, Kartuizersstraat 21 te veroordelen om verzoeker onder te brengen ofwel in een opvangcentrum ofwel in een aangepaste plaats om opvang te verlenen zoals gedefinieerd in artikel 2, 6° van de Opvangwet, en dit onmiddellijk na de betekening van de beslissing en dit op straffe van een dwangsom van X Euro per persoon per dag vanaf de tussen te komen beslissing;
- De volledige kosteloosheid te verlenen aan verzoeker van de gehele procedure, de griffierechten, zegel-, registratie- en expeditie-, in het kader van huidige procedure;
- De te wijzen beslissing dient uitvoerbaar bij voorraad te worden, zonder borgstelling of kantonnement en spijs de aanwending van gelijk welk rechtsmiddel.
- Fedasil te veroordelen tot de gerechtskosten, inbegrepen de geïndexeerde rechtsplegingvergoeding;

Brussel, ****

Voor verzoeker,

Meester ****

Inventaris van de stukken: en neerleggen in tweevoud

vergeet zeker niet de:

- bijlage 26,
- brief niet-toewijzing Fedasil,
- aanstelling door BJB bij te voegen

Annex 4: model procedure ten gronde arbeidsrechtbank

VERZOEKSCRIFT BIJ DE ARBEIDSRECHTBANK

Aan de Voorzitter, Kamervoorzitter en rechters bij de Arbeidsrechtbank te X

Heden,

Vertoont zich met eerbied,

De heer *****
Geboren te *****,
Verblijvende in *****,

DVZ OV nummer *****
NN nr. *****,
Nationaliteit: *****

Hierna verzoeker genoemd,
Woonstkiezend op het adres van haar raadsman,

Hebbende als raadsman de heer x, met kantoor te X

Wenst hierbij beroep aan te tekenen tegen de beslissing niet-toewijzing van x
genomen door :

1. Het **Agentschap voor opvang van Asielzoekers (FEDASIL)**,
Met zetel te 1000 BRUSSEL, Karthuizersstraat 21,

TENEINDE

Elkeen die op het grondgebied van het Rijk verblijft, heeft het recht op een menswaardig bestaan¹⁰. De recht bestaat ook in hoofde van een asielzoeker¹¹.

In toepassing van artikel 10 Opvangwet wijst het Federaal Centrum voor de Opvang van Asielzoekers (hierna : FEDASIL) aan asielzoekers een opvangcentrum toe als verplichte plaats van inschrijving. Dit gebeurt in praktijk door de dispatchingdienst van FEDASIL. De minister van Maatschappelijke Integratie, Pensioenen en Grote Steden heeft FEDASIL onder zijn bevoegdheid.

Het toegewezen opvangcentrum staat in voor de materiële hulp die de vreemdeling in staat moet stellen een menswaardig bestaan te leiden.

Verzoeker is afkomstig uit *****. Hij kwam aan in België op X alwaar hij een asielaanvraag heeft ingediend (stuk 1). Door FEDASIL ontving hij een beslissing tot niet-toewijzing. Hij werd pro forma ingeschreven in het wachtregister op het adres van Dienst Vreemdelingenzaken (stuk 2; zie ook stuk 6).

Verzoeker stond op straat en zocht bijstand bij landgenoten die X

Verwerende partij werd bij voorlopige maatregel, uitgevaardigd bij kortgedingbeschikking van 17 januari 2010 veroordeeld tot opvang onder verbeurte van een dwangsom per 24 uur vertraging.

Verzoeker wenst hierbij ten grond een beschikking te bekomen tot definitieve opvang.

De toestand waarbij een asielzoeker op straat komt te staan zonder mogelijkheid in zijn behoeften te voorzien is manifest strijdig met artikel 2, 3 en 8 EVRM, artikel 22bis en 23 G.W. en artikel 3 Opvangwet. Ook artikel 14 EVRM komt in het gedrang waar sommige asielzoekers worden opgevangen, en sommige blijkbaar aan hun lot worden overgelaten, zoals verzoeker.

Verzoeker heeft recht om opvang te genieten.

LEG UIT WAT DE VOORGAANDEN ZIJN IN DEZE ZAAK, SPECIFICITEITEN, WAT HET EV HET OCMW HEEFT GEDAAN ECT

Aangezien FEDASIL pas na veroordeling bij kortgedingbeschikking bereid was opvang te verlenen, komt het passend voor om een beslissing ten gronde uit te lokken.

¹⁰ Artikel 23 G.W. en artikel 3 EVRM;

¹¹ Artikel 3 en 6 §1 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (hierna Opvangwet);

OM DEZE REDENEN,

BEHAGE HET DE RECHTBANK,

De vordering van verzoeker ontvankelijk en gegrond te verklaren,

FEDASIL te veroordelen om verzoeker (verder) op te vangen in een opvangstructuur alwaar hij kan verblijven op een wijze die beantwoordt aan de menselijke waardigheid en waarbij hij kan genieten van de rechten vervat in de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen,

Verwerende partijen te veroordelen tot de kosten van het geding, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding.

Het vonnis uitvoerbaar te verklaren niettegenstaande verzet of hoger beroep.

Onder voorbehoud van alle rechten en zonder nadelige erkenning,

Voor verzoeker
Zijn raadsman,

x

INVENTARIS DER OVERTUIGINGSSTUKKEN

1. Bijlage 26;
2. Beslissing van niet-toewijzing van Fedasil
- 3 Kortgedingbeschikking

Annex 5: voorbeeld van model verzoekschrift kortgeding gezinnen met minderjarige kinderen

DAGVAARDING IN KORTGEDING

Ten verzoeke van :

1. Mevr.*** geboren op ***te hebbende de ***nationaliteit, in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijke voogd over haar minderjarige kinderen, zijnde :

- ***, geboren op *** te***, hebbende de ***nationaliteit
- ***, geboren op *** te **, hebbende de ***nationaliteit

Allen zijnde zonder beroep, zonder vaste woonplaats en momenteel verblijvend op straat of in precaire spoedopvang, met als raadsman Mr. ***, kantoorhoudend te ***, bij wie verzoekers keuze van woonplaats doen voor deze procedure.

Gelieve te dagvaarden voor de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank van Brussel, zetelend in kortgeding :

Het Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers (FEDASIL), met kantoren te 1000 Brussel, Kartuizersstraat 21.

Feiten en procedure

Overwegende dat verzoekers allen families betreffen die illegaal in het land verblijven met minderjarige kinderen.

Conform artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 24 juni 2004 tot bepaling van de voorwaarden en de modaliteiten voor het verlenen van materiële hulp aan een minderjarige vreemdeling die met zijn ouders illegaal in het Rijk verblijft (verder genoemd KB Materiële Opvang), hebben verzoekers een aanvraag gericht tot een OCMW met het oog op het bekomen van materiële hulp.

Hun verzoek werd door het OCMW onderzocht en conform artikel 4 van het K.B. Materiële Opvang doorgestuurd naar het federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers (verder genoemd Fedasil).

Fedasil antwoordde op de aanvraag van het O.C.M.W. het volgende : “... *Ik wens U te bevestigen dat de minderjarigen, ... materiële hulp kunnen genieten in een opvangcentrum*”. In deze beslissing wordt medegedeeld dat de betrokken personen zich kunnen aanmelden bij de dispatching van Fedasil, Antwerpsesteenweg 59 B, binnen de 30 dagen volgend op de betekening van de beslissing van het OCMW en dit teneinde te worden doorverwezen naar een opvangcentrum.

Verzoekers hebben zich vervolgens de voorbije weken ettelijke malen aangemeld aan de dispatching. Er werd hen telkens opnieuw gevraagd over enkele dagen nog eens terug te komen aangezien er blijkbaar niet onmiddellijk plaatsen beschikbaar waren.

Verzoekers wonen sindsdien op straat of in uiterst precaire spoedopvang.

Toen verzoekers eind april, begin mei 2009 voor de zoveelste keer zelf of via ondersteunende organisaties voor daklozen contact namen met de dispatching van Fedasil ontvingen zij een brief inhoudende de volgende mededeling : “... *Ik wens u te informeren dat gezien de huidige verzadiging van het opvangnetwerk, het agentschap zich in een situatie van overmacht bevindt waardoor het onmogelijk is om een gunstig antwoord te formuleren op uw aanvraag tot huisvesting van de familie ... In tegenstelling tot ons bovenvermeld voorstel zal deze familie dus niet kunnen genieten van het recht op materiële hulp in een opvangcentrum. De betrokkenen zullen geschrapt worden uit de wachtlijst. Het is daarom dan ook niet langer nodig dat zij zich aanmelden bij de dispatching van het agentschap*”.

Deze beslissing is natuurlijk onaanvaardbaar voor verzoekers. Er dient onmiddellijk een einde te komen aan de onmenselijke situatie waarin verzoekers momenteel dienen te leven.

Fedasil werd in gebreke gesteld om onmiddellijk het nodige te doen teneinde in materiële opvang te voorzien. Ook vele ondersteunende organisaties namen in naam van verzoekers contact op met Fedasil en de verschillende OCMW's om te vragen onmiddellijk tussen te komen. Hierop kwam geen reactie.

M.b.t. de bevoegdheid en de verplichting om opvang toe te kennen

Volgens artikel 60 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (hierna 'Opvangwet'), hebben minderjarigen die illegaal met hun ouders op het grondgebied verblijven en van wie de staat van behoeftigheid door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is vastgesteld, wanneer de ouders niet in staat zijn om hun onderhoudsplicht na te komen, recht op een opvang die hen in staat moet stellen om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Dat dit recht, dat bestaat uit materiële hulp, verzekerd moet worden door FEDASIL (Artikel 60 Opvangwet) binnen een opvangstructuur die door FEDASIL wordt beheerd.

Dat in principe de cel 'dispatching' van FEDASIL conform het K.B. Materiële Opvang een opvangstructuur toewijst d.i. de plaats waar de dienstverlening zal worden gegeven.

Dat in casu verzoekers een beslissing ontvingen waarbij zij ervan op de hoogte gebracht werden dat het opvangnetwerk verzadigd is en er dus geen plaats meer is voor hen.

Dat Fedasil nochtans wettelijk verplicht is materiële opvang te voorzien.

Dat ten overstaan van deze situatie die ontoelaatbaar is en bijzonder gevaarlijk voor de fysieke integriteit van verzoekers, de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank gevat wordt.

M.b.t. de schending van het recht op materiële hulp, van het recht op het leiden van een leven dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid, van het Kinderrechtenverdrag en van het door artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden gegarandeerde recht

Dat deze gang van zaken het recht op materiële hulp van verzoekers schendt en hun recht om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid, en daardoor ook het artikel 3 van de Opvangwet.

Dat het feit om, zoals *in casu*, verzoekers en hun kinderen te verplichten op straat of in uiterst preciaire omstandigheden te leven zonder hen een correct alternatief te bieden, een onmenselijke en vernederende behandeling is die ingaat tegen artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden.

Dat het agentschap FEDASIL zich volkomen onterecht beroept op een zogezegde situatie van overmacht om te beslissen niet over te gaan tot het organiseren van opvang voor verzoekers. Dat de notie overmacht niet in de wet voorzien is en niet te verzoenen is met de doelstellingen van een overheidsinstelling als het agentschap FEDASIL. Dat de notie overmacht hier bovendien geenszins kan ingeroepen worden aangezien de situatie zich hoegenaamd niet volkomen onverwachts en volledig buiten de wil om van Fedasil voordoet. Dat Fedasil immers al maanden op de hoogte is van het probleem en blijkbaar de onaanvaardbare situatie bewust heeft laten aanslepen. Dat dit dus allerminst een situatie van overmacht is in hoofde van Fedasil.

Dat Fedasil veroordeeld moet worden tot het onderbrengen van verzoekers in een opvangcentrum en om hen hulp te verlenen zoals gedefinieerd in artikel 2, 6° van de Opvangwet.

Dat Fedasil bovendien de nodige stappen had dienen te zetten om dit prangende probleem aan te kaarten bij de verschillende OCMW's.

M.b.t. het spoedeisend karakter

Dat verzoekers zich met hun kinderen op straat bevinden of in uiterst preciaire omstandigheden en zich ten overstaan van deze situatie verplicht zien de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank te vatten.

Dat verzoekers reeds verschillende weken aan het lijntje gehouden worden door Fedasil en dat er nu dus blijkt dat Fedasil zijn wettelijke verplichting tot het organiseren van materiële hulp niet zal nakomen.

Dat er dringend een einde dient te komen aan de onmenselijke situatie waarin verzoekers momenteel dienen te leven. Dat deze situatie het belang van verzoekers en het spoedeisend karakter aantoont om Fedasil voor de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank in kortgeding te dagvaarden.

M.b.t. de dwangsom

Dat de beschikking op straffe van een dwangsom dient genomen te worden.

Dat het agentschap FEDASIL de verzadiging van het netwerk inroept en in de voorbije weken geen blijkt heeft gegeven van een echte wil om dit probleem dringend op te lossen en in materiële opvang te voorzien.

Dat deze hele situatie doet twifelen aan de eventuele bereidheid om een beslissing uit te voeren.

Dat tegenpartij blijkbaar bij zijn standpunt blijft.

Dat de beschikking geen effect zal kunnen hebben indien er geen dwangsom wordt opgelegd.

Dat bovendien het fundamenteel karakter van de ingeroepen rechten het opleggen van een dwangsom rechtvaardigt.

M.b.t. de rechtsbijstand

Overwegende dat het voor verzoekers, gezien het spoedeisend karakter, niet mogelijk is om de gunst van de rechtsbijstand apart aan te vragen.

Dat verzoekers illegaal in België verblijven en in de grootst mogelijke onzekerheid leven. Dat zij geen enkele bron van inkomsten hebben en ook geen enkel middel om zich op een legale manier van bestaansmiddelen te voorzien.

Dat verzoekers hun verzoek om rechtsbijstand voor het betekenen en uitvoeren van de tussen te komen beschikking conform het artikel 673 van het Ger.W. aan U richten.

Dat hen, gezien de extreme gebrekkigheid, deze gunst zou moeten worden toegekend voor deze procedure.

OM DEZE REDENEN

BEHAGE HET DE VOORZITTER VAN DE ARBEIDSRECHTBANK TE BRUSSEL

Na deze spoedeisende vordering van verzoekers ontvankelijk en gegrond te hebben verklaard :

- Het agentschap Fedasil te veroordelen om verzoekers onder te brengen ofwel in een opvangcentrum ofwel in een aangepaste plaats, en dit onmiddellijk na de betekening van de tussen te komen beschikking en om hen hulp te verlenen zoals gedefinieerd in artikel 2, 6° van de Opvangwet, dit op straffe van een dwangsom van X Euro per persoon per dag en dit alles in afwachting van een uitspraak over de identieke vordering aanhangig gemaakt bij de Arbeidsrechtbank te Brussel ten gronde.

- Gerechtsdeurwaarder ***, met kantoren gelegen te ***, aan te stellen teneinde hem toe te laten gratis zijn ambt te verlenen teneinde de tussen te komen beschikking te betekenen en alle noodzakelijke stappen te zetten voor de eventuele uitvoering ervan.

De verwerende partij dient tevens te worden veroordeeld tot het betalen van de gerechtskosten, daarbij inbegrepen de geïndexeerde rechtsplegingvergoeding.

De te wijzen beschikking dient uitvoerbaar bij voorraad te worden verklaard, zonder borgstelling of kantonnement en spijs de aanwending van gelijk welk rechtsmiddel.

En opdat de gedaagde hiervan niet onwetend zou zijn, heb ik hem, zijnde en sprekende aldus vermeld, afschrift gelaten van huidig exploit, desnoods in een gesloten omslag, conform de wet.

Waarvan akte

Kosten: